

Военноморски делници и празници - 2

Ярослав Коюмджиев
областен секретар на СОСЗР-Бургаска област

За отбелязването на Архангелова (мъжка) задушница с поклонение пред паметта на загиналите не само български, но и руски воители за свободата на България.

За почти неофициалното посещение на флагмана на 6-и Американски флот „Маунт Уитни“ (снимка 1) в Бургас за 3 дни и учудващото им неуважение към бургаската журналистика бургас-

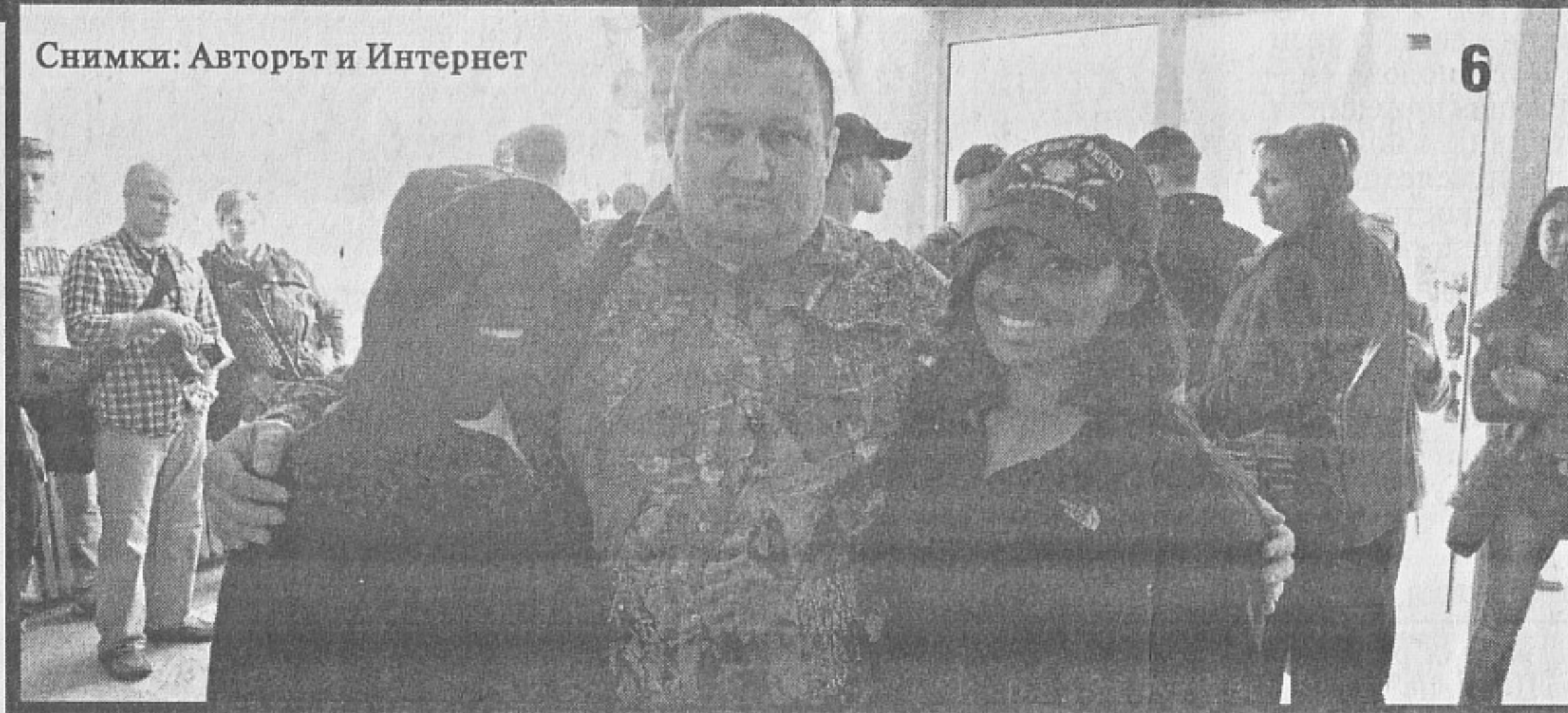

кия областен управител от БСП (посещение при кмета от ГЕРБ имаше, а при областния управител от БСП нямаше...) и бургаското запасно войнство...

Ние от Съюза на офицерите и сержантите от запаса и резерва в Бургаска област ще разкажем и покажем на нашите съграждани достатъчно от пребиваването на Морска гара – Бургас на американския флагман „Маунт Уитни“, която (морска гара) уж трябва да е открита зона за обществен достъп, а при гостуването на чужденците беше превърната зона почти подобна на бойните действия в Сирия. И ще си зададем някои въпроси в този и следващия брой - Защо гостите от Америка действат така избирателно политически на бургаска земя? Техните матроси и офицери щъкаха из Бургас колкото си искат, пускани през една тайна врата зад бургаската митница, а бургаските журналисти не бяха официално поканени на кораба им с над 40-годишна възраст. Това е обида за бургаската журналистика и се надявам при други посещения на американски кораби пресаташето на посолството господин Ланс Ериксън да бъде по-доброжелателно настроен към българските журналисти, а не само неговите сътрудници от българска страна да канят бургаските журналисти да отразят боядисването на ограда на детската градина в комплекс „Зорница“, която само месец по-рано приключи своя цялостен строителен ремонт... За грешките на американското посолство предполагам, че са основно виновни българските им сътрудници, защото при мой личен разговор с господин Ланс Ериксън той се оказа много приятен, интелигентен и сериозен събеседник (на снимка 2 вдясно).

Архангелова (мъжка) задушница както всяка година беше тържествено и с много достойнство проведена под ръководството на командира на гарнизон Бургас комодор Митко Петев. (снимка 3) Мероприятието е едно от важните в календара на община Бургас и паметникът пред военния клуб в Бургас беше

Снимки: Авторът и Интернет

щедро покрит с венци и цветя от организации и бургаски граждани. До бургаските достойни воители стояха редом техните внучки и правнучки. Тази приемственост между поколенията говори за едно добро военно-патриотично възпитание в семействата на воители. След приключването на церемонията основната част от гражданството на Бургас отиде да почете своите починали близки, тъй като на този ден се почитат починалите и почистват паметниците.

Ние, заедно с новия началник на отдел „Югоизточен“ към МО полк.о.р. Никодим Стоянов (снимка 4) тръгнахме към руския паметник в Бургас, тъй като там са погребани четирима руски воители, загинали при разминирването на морето около град Поморие. Военният ръководител заедно със семейството си и гости положиха цветя на загиналите руски моряци, с което за пореден път доказаха, че достойните люде не делят мъртвите на сини, зелени или червени. За достойните загинали воители само уважение и почит!

Членове и ръководители от дружествата на СОСЗР – Бургаска област като „Подофицер Н. Янев“, морски клуб „Маяк“ и асоциацията към Съюза тръгнахме към дру-

гия съветски паметник в парк „Славейков“, намиращ се срещу Окръжна болница – Бургас. (на снимка 5) За жалост дълги години този воински паметник остава встрани от мероприятията и политическата конюнктура, а това отново е паметник-костница. Там са погребани реални съветски воители, дали живота си за освобождението на България от фашизма. И много ценни са в този момент думите на достойния 85-годишен полк.о.р. от авиацията Коста Костов:

„В края на Втората световна война аз бях младеж на 16 години, учех в механотехникума и беше практика в дните, когато се провеждаха практически занятия учениците да се водят по фабрики, работилници и най-често на пристанището. Там повишавахме своите практически познания като техници. Бургас-пристанището навремето беше най-голямата военноморска база на фашистка Германия. Тук цялото крайбрежие беше укрепено с бункери, дори и днес има остатъци от тази отбранителна система – до Летния театър и другаде в Морската градина, в комплекс „Славейков“. Най-уязвимите места бяха укрепени с далекобойна артилерия и тази отбранителна линия имаше за задача да предпази при-

станището от десант.

Освен това всички подстъпи към пристанището бяха минирани. Целият Бургаски залив също беше минирани. На летище Сарафово бяха постоянно базирани две ескадрили – една германска и една българска, които имаха за задача да охраняват целия Бургаски залив. Въпреки всички укрепления, въпреки всичко, което беше направено, части на Съветската армия успяха да извършат успешен десант на пристанището. Пристанище Бургас беше превзето без всякаква съпротива, но остана минирано. Затова в залива пристигнаха съветски миночистачи, които имаха за задача да разминират пристанището.

И в един следобеден ден се чу такава силна експлозия – едва ли има бургазлия, който да не я е чул. Взривен беше един от тези кораби миночистачи. Като ученици ние ходехме на пристанището и с очите си видях този разрушен от водната част нагоре кораб. Загива целият екипаж и сапърорите, които са извършвали разминирването. Тленните останки на тези моряци са погребани тук. Ето това личи и по котвите, които са поставени на паметника. Заедно с тях тук лежат и костите на воители, които са загинали в бургаските болници, докато са ле-

кували своите тежки рани.”

Достойният български офицер и воин полк.о.р. Коста Костов с уважение и преклонение говори за съветските воители, дали живота си за България. И е обидно, че пред паметника на малък постамент пише: „Тук са погребани съветските воители, починали в Бургас“. НА ВОЙНА НЯМА ПОЧИНАЛИ, ГОСПОДА ПСЕВДОДЕМОКРАТИ... НА ВОЙНА СЕ ЗАГИВА! Защото, който не уважава мъртвите, той няма да получи уважение и от живите!

След Архангелова задушница, от 5 до 7 ноември в Бургас акостира на морската ни гара, която засега е основно за круизните кораби, флагманът на 6-и Американски флот „Маунт Уитни“. Една група от 10 запасни от морски клуб „Маяк“ посетиха заедно с военни моряци от военноморска база ВМС кораба, разгледаха го, поснимаха го... Бургаските журналисти не бяха поканени на кораба. Обидно, защото корабът е на българска земя! Командирът на кораба заедно с комодор Митко Петев посети Община Бургас и се срещна със зам.-кмета Красимир Стойчев. И тъй като ние, бургаските журналисти, сме добронамерени към всички гости на Бургас, отидохме да поснимаме там, където ни поканиха американците – да добойдисват наскоро ремонтираната детска градина. И нашата добронамереност е видна и от снимките (на снимка 6 съм аз с двете американски военни морячки Дилън Уилямс и Ейнджъл Дортън). Макар че като ги попитах за тяхното звание, и двете момичета се усмихваха и чудеха какво да кажат. Но за всичко останало от срещата на американците с нашите колеги от „Маяк“ и детската градина – в следващия брой. А днес се навършват 5 години от създаването на морски клуб „Маяк“ към Съюза на офицерите и сержантите от запаса и резерва – Бургас – Честит празник, колеги, и пълен напред от името на Областния и Общински съвети на СОСЗР.